

LEGE Nr. 132 din 15 iulie 1997 *** Republicată
privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public
EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 261 din 10 aprilie 2014

*) Republicată în temeiul [art. 248](#) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

[Legea nr. 132/1997](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997 și a mai fost modificată și completată prin [Legea nr. 410/2004](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 132/1997](#) privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 27 octombrie 2004.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Rechiziția de bunuri și prestările de servicii reprezintă măsura cu caracter excepțional prin care autoritățile publice împuternicite prin lege obligă operatorii economici, instituțiile publice, precum și alte persoane juridice și fizice la cedarea temporară a unor bunuri mobile sau imobile, în condițiile prezentei legi.

ART. 2

(1) Bunurile rechiziționate sunt puse la dispoziție forțelor destinate apărării naționale sau a autorităților publice, la declararea mobilizării parțiale sau totale a forțelor armate ori a stării de război, la instituirea stării de asediu sau de urgență, atât pentru prevenirea, localizarea, înlăturarea urmărilor unor dezastre, cât și pe timpul acestor situații.

(2) Bunurile consumptibile și cele perisabile pot fi rechiziționate definitiv, cu plata despăgubirilor prevăzute de lege.

(3) Cetățenii apti de muncă pot fi chemați pentru prestări de servicii în interes public, constând în efectuarea unor lucrări sau desfășurarea unor activități în situațiile prevăzute la alin. (1).

ART. 3

Rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public se fac în scopul:

a) rezolvării problemelor materiale de orice natură, asigurării de mâna de lucru și de cartiruire sau cazare necesare forțelor destinate apărării, autorităților publice, sinistraților, refugiaților, populației afectate de consecințele războiului și prizonierilor de război;

b) funcționării operatorilor economici și instituțiilor publice;

c) funcționării și exploatării sistemelor de telecomunicații și căilor de comunicații.

ART. 4

Rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public se dispun astfel:

a) la declararea mobilizării parțiale sau totale, precum și a stării de război, prin decretul de declarare emis de Președintele României;

b) la instituirea stării de asediu sau de urgență, prin decretul de instituire emis de Președintele României;

c) în cazul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordine ale prefectilor.

ART. 5

(1) Se pot rechiziționa:

a) mijloace de transport cu tracțiune animală, auto, feroviare, aeriene și navale;

b) instalații portuare și dane;

c) sisteme, instalații și tehnică de aerodrom, de comunicații și de telecomunicații;

d) surse de alimentare energetice;

e) tehnică de calcul;

f) tehnică și materiale topografice, tipografice, audiovizuale, de construcții și de căi ferate;

g) carburanți-lubrifianți, utilaje și materiale pentru transportul și depozitarea acestora;

h) clădiri;

i) terenuri;

j) piese de schimb și materiale pentru întreținere și reparații;

k) utilaje și materiale pentru dotarea atelierelor de reparații;

l) articole de echipament, de protecție, de regie, de gospodărie și de igienă personală;

m) alimente și materiale pentru preparat, servit, distribuit și transportat hrana;

n) animale;

o) furaje;

p) tehnică, aparatură și materiale sanitar-veterinare.

(2) Pentru bunurile prevăzute la alin. (1) lit. a) - f), h), i) și n) planificarea rechiziției se realizează din timp de pace prin planul de rechiziții județean, respectiv al municipiului București.

(3) Bunurile sunt rechiziționate de la proprietarii sau deținătorii lor legali.

(4) Bunurile rechiziționabile vor avea starea tehnică și de calitate necesară folosirii lor în scopul pentru care se rechiziționează.

(5) Odată cu bunurile rechiziționate se predau și echipamentele aferente, fără de care nu pot fi utilizate.

(6) Nimeni nu poate fi obligat a da un bun, dacă în momentul cererii nu îl are în posesie sau în folosință legală.

ART. 6

(1) Rechiziționarea bunurilor și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public, în situațiile prevăzute de prezenta lege, se fac de către centrele militare, în caz de mobilizare sau de război, precum și de către prefect, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezaastre.

(2) Rechiziționarea navelor, a mijloacelor plutitoare și portuare se face de către Statul Major al Forțelor Navale.

(3) Rechiziționarea aeronavelor, instalațiilor și tehnicii de aerodrom se face de către Statul Major al Forțelor Aeriene.

(4) În mod excepțional, în timp de război, orice comandant de subunitate sau unitate militară similară sau superioară batalionului, care, în luptă, acționează independent, este autorizat să hotărască rechiziționarea de bunuri ori chemarea persoanelor fizice la prestări de servicii în interes public, numai prin autoritățile administrației publice locale și cu asumarea răspunderii proprii.

ART. 7

(1) Stabilirea imobilelor necesare pentru cartiruire sau cazare se face, în comun, de către autoritățile administrației publice locale și de către reprezentanții beneficiarilor.

(2) Proprietarii sau deținătorii cu orice titlu ai imobilelor sunt obligați să le pună la dispoziția beneficiarilor cu utilitățile existente la data rechiziționării.

ART. 8

(1) Pot fi chemate pentru prestări de servicii în interes public persoanele apte de muncă, în vârstă de 16 - 60 de ani bărbații și de 16 - 55 de ani femeile.

(2) Unii specialiști, ca: medici, ingineri, subingineri, tehnicieni, economiști, farmaciști, asistenți medicali etc., pot fi chemați să presteze servicii în specialitățile lor și peste limita maximă de vârstă prevăzută la alin. (1), dar nu mai mult de 65 de ani bărbații și de 60 de ani femeile. Peste aceste limite, persoanele pot fi chemate numai la cererea lor.

CAPITOLUL II

Evidența bunurilor rechiziționabile și a persoanelor fizice chemate pentru prestări de servicii în interes public

ART. 9

(1) Autoritățile administrației publice sunt obligate să asigure, în raza lor de activitate, efectuarea rechizițiilor de bunuri și chemarea persoanelor pentru prestări de servicii în interes public.

(2) Pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice împreună cu celelalte autorități împuternicite iau măsuri pentru:

a) verificarea ținerii evidenței de către operatorii economici, instituțiile publice și alte persoane juridice deținătoare ale bunurilor rechiziționabile;

- b) verificarea stării tehnice a mijloacelor de transport auto, navale, aeriene, a tehnicii de construcții, portuare și de aerodrom, rechiziționabile;
- c) verificarea existenței materialelor, alimentelor, carburanților, lubrifianților, precum și a altor bunuri rechiziționabile, stabilite prin planul de mobilizare;
- d) analizarea forței de muncă ce poate fi chemată pentru prestări de servicii în interes public, de la operatorii economici, instituțiile publice, precum și din fiecare localitate, pentru persoanele neîncadrate în muncă.

ART. 10

(1) Operatorii economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice țin evidența bunurilor rechiziționabile pe care le au în proprietate sau în folosință legală, conform normelor prevăzute de lege privind evidența bunurilor din patrimoniul lor.

(2) Evidența bunurilor supuse rechiziției, aflate în proprietatea persoanelor fizice, se ține de către autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile administrației publice locale, persoanele juridice și fizice, proprietare sau deținătoare legale de bunuri repartizate prin planul de rechiziții, sunt obligate să comunice date privind existentul, starea și caracteristicile acestora, la cererea beneficiarilor, respectiv a prefectului, centrului militar, Statului Major al Forțelor Aeriene și a Statului Major al Forțelor Navale, după caz.

(4) Schimbările survenite în evidența și în starea bunurilor cuprinse în planul de rechiziții aprobat se comunică de către proprietarii sau deținătorii legali, semestrial, autorităților prevăzute la alin. (3).

ART. 11

(1) Guvernul poate dispune periodic recensământul anumitor categorii de bunuri supuse rechiziției, stabilind totodată perioada, informațiile și autoritățile publice cărora li se comunică rezultatul.

(2) Proprietarii și deținătorii legali ai bunurilor supuse rechiziției sunt obligați să le declare și, la cerere, să le prezinte comisiilor de recensământ.

(3) Autoritățile administrației publice sunt obligate să participe la operațiunile de recensământ.

ART. 12

Beneficiarii rechizițiilor sunt obligați să țină evidența acestor bunuri în unități fizice și valorice.

CAPITOLUL III

Efectuarea rechiziției de bunuri și prestărilor de servicii în interes public

ART. 13

(1) Bunurile se rechiziționează numai în baza ordinului de predare emis de autoritățile militare prevăzute la [art. 6](#) din prezenta lege.

(2) Ordinul de predare a bunurilor ce se rechiziționează va cuprinde, obligatoriu, denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare,

temeiul legal al rechiziției, datele de identificare a bunurilor, a proprietarului sau a deținătorului acestora, precum și mențiunile despre locul și termenul predării bunurilor.

(3) Ordinul de predare se înmânează proprietarului sau deținătorului legal de către delegatul centrului militar, al autorităților administrației publice locale, al poliției sau al unității beneficiare, după caz.

ART. 14

La predarea bunurilor rechiziționate se încheie un proces-verbal în care sunt înscrise, pe lângă datele de identificare, menționate în ordinul de predare, starea și valoarea bunurilor la data rechiziției.

ART. 15

(1) Aeronavele, navele și instalațiile de aeroport și portuare vor fi preluate, împreună cu echipajele și personalul care le deservește, iar mijloacele de transport auto și tehnica de construcții, cu șoferii și, respectiv, cu mecanicii conductori.

(2) Alte bunuri decât cele prevăzute la alin. (1), care nu pot fi folosite decât numai cu personal calificat, vor fi preluate, de asemenea, împreună cu personalul care le deservește.

(3) Aeronavele și navele rechiziționate, aflate în afara teritoriului național, sunt obligate să revină din cursă în cel mai scurt timp posibil.

(4) Persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt considerate mobilizate sau chemate pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prezentei legi.

ART. 16

(1) Înștiințarea persoanelor fizice despre prestările de servicii în interes public la care sunt chemate se face prin ordin de chemare individual sau colectiv.

(2) Ordinul de chemare va cuprinde, obligatoriu: denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al chemării, numele, prenumele și domiciliul persoanei chemate, termenul și locul unde trebuie să se prezinte.

(3) Ordinul de chemare a salariaților va fi expediat la locul de muncă al acestora și se va preda celui în cauză prin grija conducătorului său nemijlocit.

(4) Pentru celelalte persoane fizice, ordinul de chemare va fi transmis de către autoritățile administrației publice locale, prin unitatea de poliție pe raza căreia persoana în cauză domiciliază sau își are reședința.

(5) De regulă, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public vor lucra, pe cât posibil, în localitățile în care își au domiciliul sau reședința și în domeniul pentru care sunt pregătite profesional ori au aptitudini deosebite.

ART. 17

(1) În timpul mobilizării sau pe timp de război, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt rezerviști aflați în disponibilul centrului militar, necuprinși în lucrările de mobilizare la locul de muncă, precum și persoane fără obligații militare.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt supuse regulamentelor, disciplinei și jurisdicției militare.

CAPITOLUL IV

Comisii de rechiziții. Despăgubiri. Restituiri. Contestații

ART. 18

(1) Proprietarii bunurilor rechiziționate au dreptul la despăgubiri, stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) De asemenea, pe perioada rechiziției, proprietarii sau deținătorii sunt scutiți de impozite și de plata taxelor pentru bunurile rechiziționate, iar obligațiile ce decurg din contractele legal încheiate se suspendă.

ART. 19

Pentru stabilirea cantităților de bunuri rechiziționabile, a despăgubirilor, precum și pentru soluționarea litigiilor care derivă din executarea rechizițiilor se înființează și funcționează:

- a) comisii mixte de rechiziții;
- b) Comisia Centrală de Rechiziții.

ART. 20

(1) Comisia mixtă de rechiziții de la nivelul județului sau al municipiului București, după caz, este compusă din:

- a) prefectul județului ori al municipiului București - președinte;
- b) comandantul centrului militar județean, respectiv comandanții centrelor militare ale sectoarelor municipiului București, după caz;
- c) reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene sau, după caz, al Statului Major al Forțelor Navale;
- d) reprezentantul inspectoratului de jandarmi județean sau Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București;
- e) reprezentantul inspectoratului județean de poliție ori al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București;
- f) șeful compartimentului juridic al prefecturii;
- g) reprezentantul direcției generale regionale a finanțelor publice - specialist în prețuri și evaluări de bunuri;
- h) șeful oficiului de mobilizare a economiei naționale și pregătirii teritoriului pentru apărare;
- i) directorul oficiului registrului comerțului județean, respectiv al municipiului București;
- j) reprezentantul consiliului județean;
- k) președintele camerei de comerț și industrie a județului sau a municipiului București;
- l) reprezentantul structurii teritoriale pentru situații de urgență.

(2) La lucrările comisiei mixte de rechiziții pot fi invitați reprezentanții instituțiilor publice care concură la pregătirea și realizarea rechizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii în interes public.

ART. 21

(1) Comisiile prevăzute la [art. 19](#) lit. a) se convoacă de președintele acestora semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Comisiile mixte de rechiziții stabilesc cantitățile de bunuri ce pot fi rechiziționate pe localități, operatori economici, instituții publice și alte persoane juridice, în vederea realizării integrale a scopurilor prevăzute la [art. 3](#).

(3) Anual, comisiile mixte de rechiziții propun limitele prețurilor pentru principalele bunuri consumptibile rechiziționabile, pe care le înaintează Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Hotărârile comisiilor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice prevăzute în prezenta lege și sunt aduse la îndeplinire de către autoritățile administrației publice locale, operatorii economici, instituțiile publice și alte persoane juridice, la înștiințarea autorităților împuternicite să efectueze rechiziții.

ART. 22

Comisia Centrală de Rechiziții, organ de pregătire și executare a rechizițiilor, din subordinea Guvernului, este compusă din:

a) șeful Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale - președinte;

b) 4 reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale;

c) 2 reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Interne;

d) un reprezentant al Ministerului Justiției;

e) 2 reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice;

f) un reprezentant al Institutului Național de Statistică;

g) directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului;

h) un reprezentant al Băncii Naționale a României;

i) câte un reprezentant din partea ministerelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 23

(1) Comisia Centrală de Rechiziții se convoacă anual sau ori de câte ori este nevoie, de către președintele acesteia.

(2) Comisia Centrală de Rechiziții, pe baza propunerilor limitelor de prețuri ale comisiilor mixte de rechiziții, efectuate potrivit [art. 21](#) alin. (3), stabilește prețurile principalelor bunuri consumptibile necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora.

(3) Prețurile stabilite de Comisia Centrală de Rechiziții se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Comisia Centrală de Rechiziții analizează și rezolvă contestațiile la hotărârile comisiilor mixte de rechiziții.

(5) Hotărârile Comisiei Centrale de Rechiziții se pun în executare de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, prin comisiile mixte de rechiziții.

ART. 24

(1) Despăgubirile pentru bunurile neconsumabile rechiziționate se acordă astfel:

a) prin chirie, a cărei modalitate de calcul se stabilește prin hotărâre a Guvernului;

b) prin acordarea diferenței de valoare corespunzătoare, pentru bunurile care se restituie cu degradări majore;

c) prin acordarea unui bun similar sau prin plata contravalorii bunului, stabilită în funcție de starea tehnică și de gradul de uzură la momentul rechiziționării, în cazul în care, din motive obiective, acesta nu mai poate fi restituit.

(2) Despăgubirile pentru bunurile consumabile se acordă prin achitarea la prețul pieței în momentul preluării, conform măsurilor dispuse în împrejurări excepționale de către Guvern, potrivit legii.

(3) Evaluarea prejudiciilor bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se face de către o comisie de experți din care fac parte în mod obligatoriu reprezentanți ai beneficiarului, ai prefectului și proprietarul sau deținătorul legal, după caz, al bunului rechiziționat.

(4) Cuantumul despăgubirilor la nivelul unităților administrativ-teritoriale se avizează în mod obligatoriu de comisia mixtă de rechiziții.

(5) Metodologia, cadrul de organizare și criteriile de evaluare a despăgubirilor, pe categorii de bunuri, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 25

(1) Plata pentru prestările de servicii în interes public se face în numerar, pe baza statelor de plată întocmite de unitatea beneficiară, la fiecare sfârșit de lună sau după efectuarea serviciului, dacă acestea au durat mai puțin de o lună.

(2) În caz de îmbolnăvire sau accident de muncă, survenit pe timpul prestării de servicii în interes public, persoanele chemate beneficiază de asistență medicală și medicamente sau de pensii de invaliditate, precum și de ajutoare în cadrul asigurărilor sociale de stat, în condițiile prevăzute pentru salariații din aceeași specialitate. În caz de mobilizare sau de război, persoanele respective beneficiază de aceste drepturi în condițiile prevăzute pentru militari.

(3) În cazul prestării de servicii în interes public, în alte localități decât cele în care domiciliază sau își au reședința persoanele chemate, cheltuielile de transport, cazare și hrană se suportă de unitățile beneficiare.

(4) Plata prestărilor de servicii în interes public în timpul mobilizării sau pe timp de război se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare pentru salariații civili din instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, în condițiile legii.

(5) Plata prestărilor de servicii în interes public, efectuate în scopul prevenirii, localizării și înlăturării unor dezastre, se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar, în condițiile legii.

ART. 26

Plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și pentru prestările de servicii în interes public se face de beneficiari, astfel:

a) de către ministere și celelalte autorități publice în folosul cărora s-au efectuat rechizițiile sau prestările de servicii în interes public, din fondurile cu această destinație puse la dispoziție de la bugetul de stat ori din alte fonduri constituite potrivit legii, în cazul stării de război, de mobilizare, de asediu sau de urgență;

b) de către autoritățile administrației publice, din bugetele locale sau de la bugetul de stat, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

ART. 27

(1) Lichidarea proceselor-verbale de rechiziție se face în timpul și prin modalitățile de plată stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Neprezentarea procesului-verbal de rechiziție la lichidare, în termen de 3 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României a datei începerii plății, are ca urmare pierderea dreptului la despăgubiri, pentru bunurile rechiziționate.

(3) Contestațiile sau reclamațiile făcute după acest termen se consideră prescrise.

(4) În cazul pierderii proceselor-verbale de rechiziție, Comisia Centrală de Rechiziții poate hotărî eliberarea unui duplicat numai după declararea anulării acestora în Monitorul Oficial al României.

ART. 28

La împlinirea termenelor sau la încetarea cauzelor care au determinat rechiziția, bunurile se restituie celor de la care au fost rechiziționate, cu proces-verbal de restituire.

ART. 29

(1) Contestațiile privind prețurile practicate, valoarea de despăgubire a bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și modul de achitare a acestora se adresează comisiei mixte de rechiziții, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.

(2) Hotărârile comisiei mixte de rechiziții pot fi contestate, în cel mult 90 de zile de la primirea lor, la Comisia Centrală de Rechiziții, care, în cazul admiterii contestației în hotărârea pronunțată, fixează prețul care urmează a fi achitat.

(3) Hotărârea Comisiei Centrale de Rechiziții poate fi atacată în justiție, în cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) este termen de decădere.

CAPITOLUL V

Scutiri de rechiziții de bunuri și de prestări de servicii în interes public

ART. 30

Nu sunt supuse rechiziționării următoarele categorii de bunuri:

- a) obiectele de uz personal și de gospodărie casnică;
- b) bunurile personale strict necesare exercitării profesiei sau ocupației, prin care persoana respectivă își asigură existența;
- c) vehiculele cu tracțiune animală sau mecanică aparținând invalizilor, văduvelor de război și orfanilor minori;
- d) părțile din imobilele strict necesare ocupanților;
- e) clădirile penitenciarelor și ale școlilor speciale de muncă și reeducare;
- f) bunurile caselor și căminelor de copii, de handicapați și de bătrâni;
- g) bunurile din patrimoniul cultural-național sau internațional;
- h) bunurile care aparțin bisericilor, mănăstirilor sau caselor de rugăciuni ale cultelor sau ale asociațiilor religioase, recunoscute de stat, necesare pentru exercitarea cultului, precum și locuințele monahilor;
- i) cantitățile de cereale, alimente, legume și fructe necesare consumului proprietarului și al familiei sale, semințele necesare însămânțărilor, precum și animalele de reproducție și animalele matcă;
- j) bunurile aflate în rezervele materiale naționale și în rezerva de mobilizare, constituite potrivit dispozițiilor legale;
- k) bunurile misiunilor diplomatice și ale oficiilor consulare străine;
- l) bunurile aparținând persoanelor juridice și fizice străine, domiciliat sau cu reședința ori cu sediul pe teritoriul României, care, prin acorduri internaționale, sunt exceptate de la rechiziții;
- m) materialele sanitar-farmaceutice necesare tratamentului bolnavilor cronici, care fac dovada acestei situații.

ART. 31

(1) Sunt scutite de prestări de servicii în interes public:

- a) persoanele lipsite total de capacitate de muncă;
- b) persoanele lipsite parțial de capacitate de muncă, dacă aceasta le face inapte desfășurării activității pentru care au fost chemate;
- c) femeile gravide, începând din luna a 5-a de sarcină;
- d) persoanele care au în îngrijire copii, părinți, frați sau surori, lipsiți total sau parțial de capacitate de muncă, când prezența lor este absolut necesară;
- e) persoanele care au în îngrijire copii sub vârsta de 8 ani;
- f) persoanele mobilizate la locul de muncă;
- g) persoanele care fac parte din misiunile diplomatice sau din oficiile consulare, acreditate în România, precum și alte persoane străine scutite în virtutea unor acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și d) se certifică de către organele sanitare competente.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

ART. 32

Refuzul de a pune la dispoziție bunurile legal rechiziționate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește potrivit legii penale.

ART. 33

(1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) necomunicarea de către persoanele fizice și juridice, la cererea și la termenul solicitat de autoritățile administrației publice implicate, a datelor de evidență privind bunurile rechiziționabile, precum și a schimbărilor survenite în evidența acestora;

b) absența nejustificată sau refuzul persoanelor fizice legal chemate de a presta servicii în interes public pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezaastre.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele fizice, respectiv de la 7.500 lei la 25.000 lei, pentru persoanele juridice.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de președintele Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute în prezentul articol se completează cu dispozițiile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

ART. 34

(1) Faptele prevăzute la [art. 33](#) alin. (1) lit. a), săvârșite în timpul stării de asediu, de urgență, de mobilizare sau de război, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an ori cu amendă.

(2) Faptele prevăzute la [art. 33](#) alin. (1) lit. b), săvârșite în timpul stării de urgență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 35

Cantitățile de bunuri și durata rechiziției, procedura rechiziționării și a chemării pentru prestări de servicii în interes public, în scopul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordine ale prefectilor.

ART. 36

Statul Major General și Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sunt autorizate să controleze periodic modul de ținere a evidenței și de întreținere a bunurilor supuse rechiziției, de către operatorii economici, instituțiile publice, cât și de către celelalte persoane juridice, precum și să verifice exactitatea datelor comunicate de proprietarii sau de deținătorii lor. De asemenea, sunt autorizate să controleze, periodic, modul de întreținere și starea tehnică a bunurilor supuse rechiziției, care aparțin persoanelor fizice.

ART. 37

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la înștiințarea și organizarea predării bunurilor care se rechiziționează, se pun în aplicare de către Ministerul Apărării Naționale sau de către autoritățile publice locale, după caz.

ART. 38

(1) Prezenta lege*) intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la publicare, Guvernul va emite norme metodologice**) privind aplicarea prezentei legi, care se vor publica în Monitorul Oficial al României.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, [Legea nr. 10/1974](#) privind rechizițiile, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54 din 6 aprilie 1974, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

*) [Legea nr. 132/1997](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997.

**) A se vedea [Hotărârea Guvernului nr. 219/2005](#) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 132/1997](#) privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 11 aprilie 2005.